

РЕШЕНИЕ

№ 124

гр. София, 09.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.12.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Деница Митрова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **8515** по описа за **2011** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН

Образувано е с касационна жалба, вх. № 20969 от 28.09.2011 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 31473 от 18.08.2011 г. по описа на Софийски районен съд, подадена от Комисията за финансов надзор (КФН), със седалище [населено място], [улица], чрез процесуалния си представител юрск. Б. Т. срещу Решение от 20.07.2011 г. по НАХД № 5708/2011 г. по описа на СРС, НК, 108 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № Р - 10 - 129 от 22.02.2011г., издадено от заместник председателя на КФН, с което на ЗК [фирма] е наложено административно наказание на основание чл.319 ал.1 т.2 от КЗ за всяко едно от посочените в табличен вид нарушения - имуществена санкция в размер на по 1000 лева за всяко едно нарушение на чл.317а от КЗ.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от КФН, с която се иска решението на СРС да бъде отменено и вместо него да се постанови ново, с което се потвърди НП. В съдебното заседание редовно призован касаторът не се явява, представлява се от юрск. Ц., която поддържа касационната жалба, моли същата да бъде уважена, като обръща внимание на разпоредбата на § 15 от КЗ.

Ответникът редовно призован не се явява, не се представлява, от същия е

депозирано възражение с вх. № 3470 - от 19.09.2011 г. по описа на СРС срещу касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за основателност на касационната жалба и предлага да се отмени решението на СРС.

Административен съд София – град, 2 – ри касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна: На 06.07.2010 г. ЗК [фирма] подало информация в електронната страница на КФН за два договора за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, сключени от него на 10.04.2010 г. и на 13.04.2010 г. Св. Л. - експерт в КФН, обработил справката и установил, че същата за всеки договор не е представена от дружеството - жалбоподател в установения законов срок - втория работен ден на седмицата, следваща сключване на договора, а с 87 дни закъснение за първия договор и с 84 - за втория. Това той счел за две отделни нарушения на чл. 317а, ал. 3 КЗ, извършени на 06.07.2010 г. и съставил срещу ЗК [фирма] акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № Р-06-651/28.09.2010 г., предявен на представител на дружеството.

Въз основа на АУАН е издадено и атакуваното НП № Р-10-129/22.02.2011 г., издадено от заместник - председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което, на основание чл. 319, ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането /КЗ/, за две нарушения по чл. 317а, ал. 3 КЗ, на ЗК [фирма] са наложени две имуществени санкции в размер на по 1 000 лева. Счетено е, че нарушенията са извършени на 06.07.2010 г.

Словесното описание на нарушението и възприетата за него правна квалификация по акта и наказателното постановление съвпадат по признаци. Св. Л. е определен да съставя АУАН за нарушения по КЗ със заповед № 114/163.07.2010 г.

Въз основа на така установената фактическа обстановка въззивният съд е приел, че АУАН е издаден изцяло в съответствие с изискванията на чл. 42 от ЗАНН, както и НП е съобразено изцяло с разпоредбите на чл. 57, ал.1 от ЗАНН, издадено е от компетентния за това административен орган, при спазване на процесуалните правила за това. По отношение приложението на материалния закон, районният съд е споделил възраженията на административно наказаното лице, че не е адресат на задължението по чл. 294, ал.4 вр. ал.1 от КЗ и респ. Не е субект на нарушението на чл. 317а, ал.3 от КЗ. За да се мотивира, предходната инстанция е посочила, че адресат на задължението по чл. 294, ал.4 вр. ал. 1 от КЗ са само застрахователите по чл. 8, ал.1, т.1 от КЗ – от друга държава членка при условията на правото на установяване или на свободата на предоставяне на услуги.

В случай на алтернативност при положение, че ЗК [фирма] е адресат на задължението по чл. 294, ал.4 вр. ал.1 от КЗ, въззивният съд е приел, че извършеното нарушение е осъществено на 14.04.2010 г. и 21.04.2010 г. за всяка от посочените в АУАН полици “Гражданска отговорност”, а не както неправилно настоящия касатор е приел, че административното нарушение е осъществено към датата на подаване на информацията на 06.07.2010 г.

Касационната жалба, подадена от КФН е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба се явява неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост и правилно е установил фактическата обстановка, което потвърждава фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Правилни са мотивите на СРС, с които е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са постановени при точното спазване на законовите изисквания.

Видно от АУАН, същият съдържа всички изискуеми съгласно чл. 42 ЗАНН реквизити: посочени са фактическите обстоятелства, при които е извършено нарушението, отразено е кои нормативни правила са нарушени. В съответствие с изискването на чл. 42, т. 5 ЗАНН изчерпателно и прецизно е посочена законовата разпоредба, която е нарушена. АУАН № Р-06-651 от 28.09.2010 г. е съставен в присъствието на свидетел, връчен е на касатора без възражения.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства пред въззивната и касационната инстанция не са представени такива, които да разколебаят описаната фактическа обстановка.

Въз основа на доказателствения материал по делото се установява, че издаденото на базата на цитирания АУАН наказателно постановление отговаря на изискванията на чл. 52-58 ЗАНН. Процесното НП е постановено от компетентен орган и отговаря на императивните изисквания на чл. 57, ал.1 ЗАНН - в него се съдържат всички изискуеми от закона реквизити. Налице е идентичност между описанието на нарушението в АУАН и в НП, както и в правните разпоредби, които са посочени за нарушени.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал.2 от АПК и въз основа на фактите, установени от въззивният съд, съгласно чл. 220 от АПК, втори касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Административен съд София – град, 2 – ри касационен състав, намира касационните оплаквания, възведени в жалбата на касатора КФН, по повод на която е образувано настоящето производство, за неоснователни.

Обжалваното в настоящето производство решение на СРС е законосъобразно. Изводите на предходната инстанция не се споделят изцяло от настоящия съдебен състав на Административен съд София – град по следните съображения.

Видно от съдържанието на нормата на чл. 294, ал.4 във вр.ал.1 от КЗ се установява, че всеки застраховател, който предлага задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите и/или задължителна застраховка "Злополука" на пътниците в Р. Б. посредством установяване или при условията на свободата на предоставяне на услуги, представя на Информационния център ежеседмично до втория работен ден на следващата седмица справка за сключените и за прекратените застрахователни договори към края на предходната седмица. Това задължение се отнася и до предоставянето на информация и на комисията, в случая КФН. Законодателят е в чл. 8, ал.1 от КЗ е дал легално определение на понятието застраховател - 1. акционерно дружество, кооперация, както и застраховател от трета държава чрез клон, регистриран по Търговския закон, получили лиценз при условията и по реда на този кодекс; 2. застраховател от друга държава членка при условията на правото на установяване или на свободата на предоставяне на услуги.

По силата на §4 от КЗ се въвеждат изискванията на П. директива на Съвета от 24 юли

1973 година относно координирането на законите, подзаконовите и административните разпоредби относно достъпа до и упражняването на пряка застрахователна дейност, различна от животозастраховане (73/239/ЕИО). По силата на нейния чл. 10, §.2, ал.2 вр. §.1 предвижда, че Застрахователно предприятие, което възнамерява да установи клон на територията на друга държава-членка, уведомява компетентните органи на своята държава-членка по произход. Като държавите-членки изискват от всяко застрахователно предприятие, което възнамерява да установи клон на територията на друга държава-членка, да осигури следната информация, когато отправя уведомлението, предвидено в параграф 1: Когато предприятието възнамерява негов клон да покрива рискове в клас 10 от буква А от приложението, без да се включва задължението на превозвача, то трябва да представи декларация, че е станало член на националното бюро и на националния гаранционен фонд на държавата-членка на клона.

Посоченото приложение в клас 10 от буква А се отнася до Гражданска отговорност за моторни превозни средства, а това е всяка отговорност, произтичаща от използването на моторни превозни средства по суша (включително отговорност на превозвача).

От съдържанието на посочените норми на националното законодателство и тези на вторичното право на ЕС, следва правният извод, че законодателят е извършил съответното транспониране на относимите норми на общностното право, поради което не може да се сподели изводът на въззивната инстанция, че задължението въведено в чл. 294, ал.1 от КЗ се отнася само до застрахователите от друга държава членка при условията на правото на установяване или на свободата на предоставяне на услуги. В §1, т.15 от с.з. в редакцията, действаща към датата на възникване на задължението Доп. - ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31.03.2009 г.) изрично е посочено, че "Установяване на застраховател или презастраховател в държава членка" е седалище, представителство или клон на застраховател или презастраховател, включително всяко постоянно присъствие на застраховател или презастраховател на територията на държава членка, дори когато това присъствие не е под формата на представителство или клон, а чрез постоянен офис, управляван от собствен персонал на застрахователя или презастрахователя или от лице, което е независимо, но има постоянни правомощия да действа от името на застрахователя или презастрахователя.

В допълнение е необходимо да се посочи, че нормата на чл. 294 от КЗ се намира в глава 26 "НАЦИОНАЛНО БЮРО НА БЪЛГАРСКИТЕ АВТОМОБИЛНИ ЗАСТРАХОВАТЕЛИ И ГАРАНЦИОНЕН ФОНД" и с оглед системното и място и факта, че в ал. 4 изрично е предвидено, че предоставяната информация по ал.1 на Информационния център се довежда до знанието и на комисията. По силата чл. 7 от КЗ Комисията за финансов надзор за кратко в целия закон се нарича "комисия". От тук следва изводът, че нарушеното задължение, за което е санкциониран ЗК [фирма], е извършено по отношение на КФН.

Що се отнася до втората част на контролирания съдебен акт, настоящият съдебен състав на АССГ, II – ри касационен състав, намира, че неправилно е приложен материалния закон по следните съображения. Нормата на чл. 317а, ал.1 от КЗ предвижда административна отговорност на застрахователите при неизпълнение на задълженията по чл. 294, ал.1 в законоустановения срок, но при изпълнение в периода от 8-ия до 45-ия ден включително от датата на неговото сключване, се наказва с имуществена санкция в размер 20 лв. за всеки отделен договор. Със следващата алинея е предвидено едно изключение, а именно, че за застрахователните договори по

задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, сключени в периода между 15 декември и 15 февруари, санкцията по ал. 1 се налага, когато информацията е представена в периода от 45-ия до 60-ия ден от датата на сключване на договора. Ал. 3 от същата норма предвижда, че когато информацията за сключването на застрахователен договор по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е представена със закъснение, по-голямо от това по ал. 1 или 2, се налагат наказанията по чл. 319.

Видно от събраните по делото доказателства и от установеното в АУАН сключените застрахователни полици "Гражданска отговорност" с номера № 045100119156 и 045100119170 на дата 10.04.2010 г. и 13.04.2010 г., са регистрирани в КФН на 06.07.2010 г. Тази дата е посочена като дата на извършване на нарушението.

Настоящият съдебен състав изцяло несподеля мотивите на СРС в тази връзка, тъй като информация за първата застраховка по реда на чл. 294, ал.1 от КЗ е следвало да се подаде до втория работен ден на следващата седмица, т.е. до 13.04.2010 г. Вторият договор е сключен на 13.04.2010 г. и е следвало да се подаде информация до втория работен ден на следващата седмица - до 20.04.2010 г. След изтичане на този срок във всеки от случаите /след 13.04.2010 г. и след 20.04.2010 г./ застрахователят - адресат на задължението реализира от обективна страна състава на нарушението по чл. 317а в КЗ в хипотези на ал.2 и 3, която препраща към чл. 319 от с.з. Сроковете на закъснението, визирани в чл. 317а ал. 1 - 3 КЗ имат значение относно размера на санкцията, която се налага, като изрично посочват, че началният момент на възникване на нарушението е от датата на сключване на застрахователния договор – „Гражданска отговорност.

Както в АУАН, така и в НП се поддържа, че деянието е извършено към момента на подаване на справката - 06.07.2010 г. Този момент има значение за изчисляването на периода на закъснение, който, както вече съдът посочи, ще определи по коя алинея на чл. 317а КЗ ще е съставомерно деянието.

Въз основа на горното настоящият съдебен състав на Административен съд – София град, II – ри касационен състав намира касационната жалба за основателна, поради което решението на СРС следва да бъде отменено и вместо него се постанови нови, с което се потвърди наказателното постановление.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал.2, предложение 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ постановеното по НАХД № 5708 от 2010 г., решение от 20.07.2011 г. на Софийски районен съд, НК, 108 състав и вместо това ПОСТАНОВЯВА ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление /НП/ № Р - 10 - 129 от 22.02.2011г., издадено от заместник председателя на КФН, с което на ЗК [фирма] е наложено административно наказание на основание чл.319 ал.1 т.2 от КЗ за всяко едно от посочените в табличен вид нарушения - имуществена санкция в размер на по 1000 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.

